ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ-ΚΡΙΤΙΚΗ

"Εσύ κοίτα τη δουλειά σου. Να μην ακούς και προπαντός να μη μιλάς. Γιατί αλλιώς…"

Αλλιώς, τι;

Ο Γιάννης, ένα παιδί δέκα χρόνων, που ζει στα Τρίκαλα, δεν καταλαβαίνει πολύ καλά τι συμβαίνει. Ξέρει όμως ότι κάτι συμβαίνει. Διαφορετικά, γιατί η μητέρα του να είναι τόσο ανήσυχη και να λέει ότι και οι τοίχοι έχουν αυτιά; Γιατί να κλείνει σαν κυνηγημένη τα παράθυρα, όταν ο πατέρας βάζει να ακούσει στο ραδιόφωνο ξένους σταθμούς; Γιατί πρέπει να σωπαίνουν "για να μη βρουν τον μπελά τους"; Με τα χίλια ζόρια του είπε ότι έχουν Δικτατορία. Ότι όποιοι δεν συμφωνούν μ' αυτό τιμωρούνται. Ευτυχώς, ο Γιάννης έχει το ημερολόγιό του. Το υπέροχο, μεγάλο ημερολόγιο με την κλειδωνιά, που του χάρισε ο πατέρας του. Εκεί θα γράφει όλες του τις σκέψεις χωρίς να φοβάται κανέναν. Κι ίσως μια μέρα έρθει πάλι η Δημοκρατία. (Από την παρουσίαση στο οπισθόφυλλο του βιβλίου).

"Είναι το πρώτο, όσο ξέρω, παιδικό βιβλίο με θέμα την αντίσταση στην επταετία.

Ένα παιδί δέκα χρόνων, ο Γιάννης παρακολουθεί και καταγράφει (κυριολεκτικά καλό εύρημα το ημερολόγιο) τη ζωή στο σπίτι, στο σχολείο, στην κοινότητα.

Στο βιβλίο περιγράφονται πολύ ζωντανά οι επιπτώσεις της δικτατορίας στα άτομα με το κουρέλιασμα της προσωπικότητάς τους στους θεσμούς με το ξέφτισμα της αυθεντίας, στην ηθική με την απόπειρα να φτιαχτούν προδότες.

Χωρίς κραυγαλέα συνθήματα, παρουσιάζεται αντιστασιακή ατμόσφαιρα ποιότητας. Όλο το βιβλίο είναι κήρυγμα αντιπολεμικό και αντιστασιακό, ένας ύμνος στη δημοκρατία". (Καλλιόπη Μουστάκα, Το Βήμα, 23.12.1976).